

Valenciareis voorjaar 2019 - 18/3/2019 - 68 dagen

Met o.a. Valencia - Cartagena - Murcia - Peniscola - Zaragoza - Pamplona - San Sebastian - Arcachon - Nantes enz....

Dit is een reis geworden met vele hoogtepunten en alles wat er op ons pad gekomen is, namen we mee. Ik dankte elke avond voor de voorbije dag, want we beleefden onze droom, "de droom van later" waarover we het altijd hadden, was nu aangebroken. Ik liet elk gevoel en emotie toe... schreef elk mooi momentje op, om nooit meer te vergeten.

Drie etappes: **Sense - Montpeyroux - Béziers**

21/3 Cambrils

Alles wat er aan vrachtwagens kan rijden, reed vandaag tussen Narbonne en Barcelona....wat een helse rit! Alle wegen zagen rood, rood, rood... Maar we zijn er goed vanaf gekomen en iets na 15u wandelden we op het strand v Cambrils. Even de benen strekken en frisse Spaanse zeelucht inademen. We staan op een camping bijna met de voetjes in het zand. We zijn hier niet alleen, de grijze golf is ook hier aangeland...

Als de avond valt, lijkt het of alles hier stilvalt...de laatste haastige voetstappen in het zand, honden worden nog eventjes uitgelaten en dan stopt het leven hier en ligt de mooie lange paseo maritimo er verlaten bij... Alleen de zee, die stopt nooit ...

22/3

We vertrokken omstreeks 9.30 in Cambrils. Nog maar een paar minuutjes op de N340 zag Jan de bomen uit één van mijn dromen! We zijn op het domein gedraaid en daar stonden ze dan : bomen van, jawel, een miljoen jaren oud !!! Ik heb eventjes gevoeld, eventjes aangeraakt...een boom knuffelen was er net een beetje over, maar efkes voelen kon wel.

Een uurtje later in **Amposta** stopten we bij het tuincentrum waar de eeuwenoude bonzaibomen te koop worden aangeboden aan duizelingwekkende prijzen ! Ze haalden El Pais en dankzij Pablo onze goede vriend en Spaanse leraar kon ik deze wonderen der natuur live zien!

Omstreeks 14.30u arriveerden we net voorbij Valencia, **El Saler, Devesa Gardens**. We staan midden in een natuurgebied van rijstvelden en een waterwereld van vogels en alles wat de natuur mooi maakt. Wat een ontvangst!

Onze vrienden hadden lekkers voorzien van aperitief, dineetje à la Wim De Vilder tot een kaasbordje als afsluiter. De ondergaande zon over de rijstvelden en sterren aan de hemel begeleiden ons naar een heerlijke nacht ten zuiden van Valencia.

Valencia 23,24,25, 26 maart

De lijnbus bracht ons naar het centrum van Valencia en ik vermoed dat we er soms met onze mond open voorbij reden bij het zien van de immens grote witte moderne gebouwen! In het echt zijn ze nog veel groter dan wat ik me ervan had voorgesteld. Een eerste flinke wandeling door het oude stadsgedeelte gaf ons al een idee van wat er allemaal aan historisch schoons te bezichtigen was. Zo bvb het huis van de **Generalitat** waar we zomaar een glaasje vers geperst appelsiensap aangeboden kregen.

Onze eerste fietstocht was de volgende dag al een flinke kaliber van 50km door duinpaden en fietswegen en langs fietsbruggen tot voorbij de haven van Valencia. Het krioelde er vh volk op de promenade v Valencia, **playa de Malvarrosa** en een heuse toer om erdoor te geraken.

Samen met onze vrienden maakten we vandaag een kort uitstapje naar een naburig dorp **Cullera** de baai had iets paradijslijk, alles was er gesloten maar de wandeling en de rust was zalig!

Een late namiddagwandeling aan een strandje in El Saler eindigde op een terrasje in een naburig dorpje, en het glaasje vermout of een wit wijntje heeft ons alle vier gesmaakt. Terwijl de zon onderging, kwamen de muggen ten aanval. Maar ze steken nog niet, gelukkig maar !

Valencia is een drukke gezellige stad, we hebben ook rust gevonden in de **Jardin del Túria** één van de bijzondere parken en tuinen. We waren onder de indruk van de schoonheid en geuren en kleuren. Waterpartijen, vele boomsoorten, bloemen, de bruggen uit oude en nieuwe tijden, het was genieten van al dit moois. We fietsten 9km op en langs de andere kant terug door de natuur in het midden van een stad, om te eindigen bij de prachtige witte moderne monumenten uit deze tijd. Dit deel van het moderne Valencia in architectonische zin een heel bijzondere stad v kunst en wetenschappen

27/3

Appelsientjesdag! We waren goed op tijd vertrokken, de rustige wegen en een koffietje onderweg brachten ons tot bij het **Casa de Naranjas Ribera**. Teresa wenste ons hartelijk welkom en begon meteen aan het appelsienverhaal dat

meer intensieve zorg en werk met zich meebracht dan wat we ons ooit konden inbeelden. Terwijl we door de boomgaard wandelden vertelde ze met veel trots over haar familie Ribera die in 1870 als pioniers in de sinaasappelteelt met een volwaardige plantage met woning en bijhuizen begonnen waren. Daar waar heel vroeger de regio rond Valencia gekend stond voor de zijderupsen en zijde stoffen, heeft de sinaasappelteelt deze belangrijke plaats ingenomen. Een stuk geschiedenis leert ons hoe belangrijk de sinaasappelteelt wel is in en rond Valencia. De kleine volle bomen, manshoog en makkelijk om te plukken, dragen zowel volwaardige vruchten als pas open gebloeide bloesems. We liepen door de heerlijke bloesemgeur en kregen alle variaties te zien die best aarden in deze regio. De grootste zorg is water, de sinaasappelsoorten hebben meer of minder water nodig. En dat is wat ze constant uitproberen aan de rand vd plantage om een maximumoogst te bekomen.

Een appelsientje drinken doe je zo: de knijpt of rolt de appelsien en bijt bovenaan een stukje van de schil weg. En dan zuig je en knijp je en kan je zo de appelsien leegdrinken. Bij de kleinere versies waarvan het vruchtvlees aan de zure kant was moesten we de zoete schil mee opeten, de twee smaken samen waren heerlijk! Het blijft niet alleen bij alle soorten naranjas, maar ook andere exotisch fruit geeft ons even het gevoel van iets paradijselijk...met wat fantasie uiteraard. Het was zalig wandelen door een oase van rust, heerlijke bloesemgeur, interessant naranjasverhaal en dan nog overgoten met een glaasje vers geperst zumo, deze dag was compleet.

Of nog niet helemaal, want op de terugweg reden we langs een oude monastir waar de tijd heeft beslist over de bestemming van dit prachtige restant! De oude muren, de oude gewelven, de stenen....ze ademen allemaal een ver verleden uit van hard labeur, bloed, zweet en tranen.

In een mooi gerestaureerde tentoonstellingzaal komen we dan "Kuifje" tegen want een Avontuur van Kuifje speelde zich hier af in het **Monasterio de Santa Maria de Valldigna**.

28/3

We fietsen naar **El Palmar** een dorpje met vele kleine restaurantjes, midden de rijstvelden en waar bootjes klaarliggen om langs de kleine kanaaltjes te varen door dit prachtige natuurgebied! Wij doen het per fiets. De rijstvelden liggen er uitgedroogd bij door wind en droogte, de grondkorst barst open maar niet lang meer want op vele plekken zijn tractoren de gronden al aan het omploegen. Weldra worden ze terug onder water gezet en kan het rijst planten beginnen. Het witte goud **Arroz de Albufera** is tot ver buiten Valencia bekend. We fietsen

ver van de bewoonde wereld. In de verte stuiven stofwolken op achter de tractoren en vliegen reigers en andere watervogels even weg wanneer wij langskomen gefietst. De kleine huisje en hoge schouwpijpen deden ooit hun belangrijk werk, de stoommachines lieten de pompen werken om controle te hebben over het waterpeil. Nu is elk huisje verbonden met een pilloon, de elektriciteit komt nu uit de lucht...:)

Bij het oversteken van het bruggetje geven we voorrang aan de camerawagen van **Google Earth**. We zijn vereeuwigd op **39°18'23"N 0°19'12"W Carrer del Jesuset de l'Hort**.

In een zijstraatje ver van de toeristen eten we in een Spaans cafeetje mosselen bereid met look, peterselie en citroen en een schotel vol gefrituurde visjes. Samen met een mandje brood en een glaasje wijn worden deze eenvoudige gerechten een feestmaal.

29/3

We gaan weer de fiets op. Valencia mag trots zijn op de mooie tuinen, jardins, het zijn prachtige parken! Met veel zorg aangelegd, mooie plantsoenen, gegroepeerde boomsoorten, waterpartijen, licht en schaduw. Het voelt aan als een hommage aan moeder natuur niet alleen aan de fauna en flora maar ook voor de inwoners vd stad die hier in een oase v rust vinden in de groene long vd stad !

De tuin van Montforte is een pareltje ! Een prachtige romantische tuin en er is wel elke dag een bruidskoppel te zien. De mooie woning met grote tuin, ooit van de rijke familie Montforte, is nu een zeer gegeerde plek om te trouwen en een prachtig decor om dit mooie moment op foto vast te leggen.

30/3

Zaterdag poetsdag, ons Elna krijgt een goeie beurt en met de Ecowax.

31/3

Gans de dag regen, een natte grijze Spaanse zondag. Ook dat moet een mens eens meemaken. Wat kan je dan beter doen dan deze dag in goed gezelschap door te brengen, lekker warm en gezellig binnen in on Potten en pannengerammel, tafeltje dek je, aperitiefje en hapjes, gerechtjes en wijntje, woordspelingen en lachsalvo's. We hebben getafeld op zijn Spaans met een Vlaamse toets, het was allemaal eetbaar en de proefkonijnen hebben het goedgekeurd.

De eenden vlak voor de deur hebben het druk en de zwaluwen vliegen af en aan het paardenhok binnen. Een natte grijze zondag, met later op de dag windstoten die ons Elna doen wiegen wel deze dag mocht er gerust zijn !

2/4

De dans van de zwaluwen, ik wist niet dat het bestond, maar we hebben het met onze eigen ogen gezien! Zwaluwen, heel veel zwaluwen die heen en weer vliegen, rakelings over de grond, vooruit, achteruit en terug. Omhoog, heel hoog, met een duikvlucht terug naar beneden...er was iets aan de hand ! We vroegen het ons eigen af. En er hoorde een geluidje bij, als je vingerknipt. Er was iets aan de hand ! Toen zag Jan het. Er vlogen kleine motjes even snel heen en weer en op en af. En dat waren de hapjes voor de zwaluwen. Het was geen dans, het was een feestmaal!! Het was mooi om te zien en geen één zwaluw die tegen de andere botste, onvoorstelbaar.

We wandelden door de mooie wijk **L'Eixample** met prachtige mooie huizen ! Hier en daar een rustpauze, een koffietje, tapas eten, wijntje drinken en gewoon wat flaneren door deze mooie straten van Valencia om te eindigen bij het alom bekende Valor...

3/4

Vandaag fietsen we weer en omdat we er zo van genoten hadden, fietsten we terug in de **Jardin de Turia** om zo bij de **Jardin Botanico** te komen. Wat een oase van rust in deze grote drukke stad! Het is de ontwerpers gelukt een exotische tuin te creëren met een paradijslijk gevoel.

We bleven er rondwandelen omringd door al die schone planten en bloemen en geuren en stonden verbaasd bij de grote cactussen. Ze staken er bovenuit !!

We fietsen door de wijk Carmen om zo bij het **Zijdemuseum** te komen.

Deze tentoonstelling gaat niet alleen over zijde...of toch wel want zijde heeft Valencia groot en rijk gemaakt ! Het is prachtig, gewoon prachtig en het weven van zijde zoals het hier gebeurde, behoort volgens mij mee tot de grootste kunst uit de geschiedenis van Valencia. Zijde bezorgde Valencia een gouden eeuw. Het gebouw alleen al is de plaats waar ooit de vereniging van de zijdewevers, of de zijdegilde hun eerste vergaderingen en bijeenkomsten hielden. Wie meer wil te weten komen moet beslist een googelen.

De kerk van **San Nicolas** doen we in één moeite mee. Wat was dat! De Gotischestijl en Barokstijl gaan samen en maken deze kerk bijzonder. Het

plafond en de muren zijn beschilderd en voorzien van engelen en hemelse taferelen, zoveel dat het er zo over is....maar dat is kunst, met een grote K.

Kaarsen in de kerk werden na de grondige restauratie verbannen, ze zorgden voor de vervuiling van de prachtige schilderwerken en fresco's.

Vandaag is de kerk in al zijn glorie teruggebracht. Dit hadden we nog nooit gezien! De kerk heeft vele nissen en kapellen met verheerlijking van vele gekende heiligen. Zo worden hier bvb de H. Antonius en St. Rita samen op z'n Spaans op een ereplaats gezet.

Maar het is de kerk van Sinterklaas ! De glasramen vertellen hoe de Sint goed was voor de kindertjes en kadootjes en appelsientjes bracht. Een ander glasraam zou je met een wapenschild kunnen vergelijken: een mijter met appelsientjes.

4/4

Vandaag fietsen we de andere kant uit, richting **playa de la Malvarrosa**. Onderweg komen we mooie kerken, gebouwen en pleintjes tegen. De wind laat zich voelen, een jasje is nodig. De mooie paseo maritimo is leuk om te fietsen en de azuurblauwe zee is uitnodigend om er te gaan zwemmen, maar daarvoor is het nog wat fris.

Plots ontstaat er vlak voor mij een mini windhoos, het zand draait zich als een trechter omhoog langs mij, gaat dan hoog een palmboom in, de kruin begint als gek heen en weer te zwieren en ik kan me maar met moeite recht houden. Gevolg: ik hing vol zand, mijn linker oor zat gewoon vol zand ! Jan trapte rustig verder, heeft er niets van gezien maar toen ik hem riep en vertelde wat er gebeurd was zagen we nog net het zand ronddraaien op het strand en uitvliegen in de zee.

We fietsen een heel eind weg, stoppen om op een terras iets te drinken en genieten dan op de terugweg van de zeelucht, de wind in onze haren, en het prachtige strand met vergezicht tot ver buiten Valencia.

Vandaag was 4 april eigenlijk 21 mei. De verjaardag van onze vriendin.

Op uitnodiging hebben we ter ere van de beide verjaardagen van dit geweldige koppel genoten van de heerlijke Valenciaanse keuken in **La Pepica**. Van het eerste glaasje cava tot het laatste glaasje vh huis.

Het al 16.30u als we terugfietsen en afscheid nemen van een prachtige stad...

Er is nog heel veel te doen en te zien, wellicht komen we hier ooit nog een keertje terug!

Calpe 5/4

Afscheid nemen....ik heb het er een beetje moeilijk mee, maar mooie liedjes duren ook in Spanje niet zo lang, we rijden verder. Eerst tanken en boodschappen doen in de supermarkt.

Het was een appelsienenrit van een kleine 100km, na de appelsienen reden we door de bergen met prachtige vergezichten! We staan in Calpe op een stadscamping...gedaan met de stilte en rust...

Dan machientje was insteken en gauw de fietsen op en een toertje rond het meer dat door de natuur ooit gevormd werd. Daar rond spijtig genoeg ...beton, beton, beton.

De flamingo's baden hun pootjes in het smaragd groene water. Ze hebben er hun habitat samen met de "Black-wing stilt" ik kan dat watervogeltje min of meer als een mini ooievaartje beschrijven.

Rond 18u stuurt een aardig windje en grijze wolken over ons, maar we blijven van veel regen gespaard en mijne was is op tijd droog geraakt. De waterafvoer vd mbh kreeg ook een beurt met een paar tabletjes steradent die eerst onze kopjes terug opgefriest hebben, ze zijn terug als nieuw. Ondertussen wordt het stil in de straat achter de camping, dat gaat hier om te slapen nog goed meevallen denk ik.

6/4

Regen, gedonder en bliksem hebben de nacht ingeluid en deze ochtend werden we rond 6.10u gewekt door de marktkramers die voor dag en douw hun kraam met koopwaar kwamen klaarzetten achter de camping. Zo eens iets anders.

Vandaag fietsen we de paseo maritimo af en rond de rots van Calpe zover het kon. Maar wat een wind ! Koude wind ! Even opwarmen met een koffietje op een terrasje, uit de wind in het zonke deed deugd. We toerden verder maar moesten vluchten voor de regen, gieten !!

De namiddag maakte veel goed want eindelijk zag ik na bijna 50 jaar een jeugd vriendinneke terug, Martina ook bakkersdochter en geboren en getogen in Kontich tot ze met heel het gezin als jonge tiener naar Calpe verhuisde.

Het weerzien was ontroerend mooi en gevoed door een warme vriendschap !

Martina is een schat van een vrouw en vertelt honderduit over haar kinderen en 9 kleinkinderen. Het samenzijn was kort maar hartverwarmend en zal lang bijblijven. Zeker mee een hoogtepunt van deze reis! Met natte oogjes namen we afscheid... de ongelooflijke positiviteit van Martina nemen we mee !

Elche 7/4

Men zegt dat in en rond Elche er om en bij de 200.000 palmbomen staan die samen het grootste palmenbos van Europa vormen. Awel ik geloof dat ! Overal maar dan ook overal staan palmbomen in alle soorten en formaten. Het gemeentepark, jawel, lijkt wel een bos! De palmbomen werden ooit door de Arabieren geplant en het bos werd uitgeroepen tot UNESCO werelderfgoed. Er staan palmbomen van 200 jaar oud en sommige tot 40m. hoog. Ik kon foto's blijven nemen. Indrukwekkend ! Zeker nu er wel behoorlijk wind is, de kruinen dansen in de lucht , wat een spektakel !

Het binnenste deel vh park is omwille v d wind afgesloten maar we kunnen er goed rondwandelen. De straten, de pleintjes, elke hoek heeft palmbomen, je moet het gezien hebben om het te geloven. Ik ben er bijna zeker van dat de palmbomen er eerst waren en dan daartussen de huizen zijn gezet.

Maar ja, wie ben ik om dat te denken...

We rijden verder naar Torrevieja we rijden kilometers lang door de citrusplanages en vanop de camping zien we en ruiken we de zoete geur die zelfs bij valavond hemels wordt en aan de andere kant zien we het roze zoutmeer. Daarvoor zijn we speciaal naar hier gekomen. Morgen fietsen we die richting uit.

Torrevieja 8/4

Op de camping zitten we in de stroomlijn of de geurlijn van de appelsienbloesems, zalig, het is niet te beschrijven. Vermits het een min of meer bewolkte dag is, stellen we het roze meer een dagje uit. Vanop de camping is het 10km fietsen langs de ene kant citroenen en aan de andere kant velden vol artisjokken. De geur van de citroenbloesem is even zoet als vd appelsienen. Op de eerste kleine dijk, voetjes in het zand en een koffietje. We fietsen de kleine haven van Torrevieja voorbij vanwaar het zeezout op vrachtschepen vertrekt.

Torrevieja heeft kleine parkjes en een mooie wandeldijk en een lange pier die tot ver in zee gaat en er zijn kleine baaike aangelegd om uit de wind te zitten.

Midden in Torrevieja staat een mooie moderne kerk, blank en statig in de zon!

Ik vraag aan 2 meneerkes waar zij tapas gaan eten, ze geven me spontaan drie adresjes en inderdaad het was zoals ze gezegd hebben, lekker vers vanuit de keuken en niet duur. Bij ons wijntje krijgen we een vegetarische paella met o.a. artisjokken in, dan mosseltjes, en nog drie andere gerechtjes. We betaalden 13,40€. Voor die prijs kon ik ons keukentje nu toch moeilijk invliegen.

Torrevieja is een badplaats van en voor Spanjaarden, alhoewel we ontzettend veel Engels horen praten. Ook op de camping wonen er Engelsen, James al 37 jaar. Hij heeft met zichzelf een "brexit" gedaan. Sommigen hebben bijgebouwd en verbouwd, minituintjes aangelegd het ene al wat mooier dan het andere want soms zijn het maar koterijen... Iedereen is super vriendelijk en deze ochtend klonken de "hello's" langs alle kanten, daar waar je een Spaanse begroeting verwacht.

9/4

Het is een prachtige dag met zon en blauwe lucht. We fietsen dezelfde weg naar Torrevieja en aan een klein oud vissershuisje van 1892 waar nu een terras gemaakt is, drinken we koffie. Jan koopt alvast kaartjes voor het zouttreintje. Een leuke manier om de **Salinas** van dichtbij te bezoeken. De gids vertelt een verhaal van lang geleden toen koningen het belang v zout reeds begrepen hadden en felle strijd nodig was om dit patrimonium te beschermen. Uiteindelijk kreeg Torrevieja het meer toegewezen. Het meer ligt 2m lager dan de zee dus pompen zijn hier niet echt nodig om het meer van vers zeewater te voorzien en zout te winnen. Uit 1l water haalt met 300gr zout! Strooizout wel te verstaan want de hoeveelheid tafelzout is 1/10 of 30gr. Er vertrekt hier jaarlijks een 800 000 ton zout. Het zout wordt via een transportband rechtstreeks in vrachtschepen gestort maar ook big bags staan klaar om vervoerd te worden.

Het is een unieke ervaring om dit roze meer van dichtbij te zien, er zouden er maar 3 in heel de wereld zijn. Het meer is door het hoge zoutgehalte een ideale leefomgeving voor een microscopische alg die de roze kleur van het meer veroorzaakt. Dankzij het zout heeft Torrevieja de crisis van enkele jaren geleden toch kunnen overleven. Het toerisme, vooral v Engelsen, heeft daartoe ook bijgedragen. Nu vreest men dat de brexit zijn greep zal hebben op de toekomst van Torrevieja. Op de terugweg ziet Jan een zandweg en ja, zijn gevoel klopte weer. We komen vlakbij het meer uit en hebben een betoverend mooi vergezicht vanaf de andere kant. Die Jan toch.... I will follow him....

We hebben genoten, allebei want we keken heel de dag door onze roze bril !

10/4

We zijn dag 24 en reden deze ochtend een stukje te ver want ik had een verrassing voor Jan. **Mazarón - Bolnuevo** waar de natuur een prachtig kunstwerk heeft nagelaten, water en wind zorgden voor erosie van de mooiste kant. Deze toeristische attractie, want zo wordt het hier genoemd, is ongeveer 300m breed maar enorm hoog!

Tegen de middag kwamen we midden de olijfgaarden terecht, camperplek **Los Olivos**. Van hieruit gaan we 14km naar Cartagena fietsen, een kleinere stad die de verborgen parel vd Midd. Zee wordt genoemd.

Cartagena 11/4

We fietsen naar Cartagena, bergaf en wind mee. Op een vingerknip waren we aan de haven. Cartagena lijkt wel omarmd te worden door de uitlopende heuvels die een unieke baai vormen. Bovenop de heuvels staan restanten van forten en nu nog is de stad zelf belegerd bij wijze van spreken door een immens wapenarsenaal! De kanonnen zijn nu speeltuigen voor kinderen die niet eens beseffen wat die tuigen ooit betekenden. Gelukkig maar. Ook hier smaakt het koffietje van de dag vooraleer we verder gaan.

Mooie gebouwen staan te pronken in de zon van prachtige architectuur en gevels met balkonnetjes lijken van porselein. Op het plein aan de haven staat een enorm groot beeld, of beter hij zit. Een naakte man...op het info toerisme kantoor vraag ik waarvoor het beeld staat. Het is een eerbetoon aan alle slachtoffers van terrorisme...daar word ik dan wel even stil van want ik was zonet er even gaan in staan...dat was niet zo respectvol van mij...

We kuieren door de stad en ook hier zijn de tapas lekker. Het tapasbarreke is helemaal versierd ter ere van O.L.Vrouw die traditiegetrouw morgen vereerd wordt en ook voor de Semana Santa die zaterdag begint. De tapasman vertelt trots over zijn versierkunst, we luisteren aandachtig en bedanken bij het afrekenen voor zijn verhaal en het lekkere eten. Hij vraagt om nog even te blijven en biedt ons nog een specialiteit van het huis aan. Het is een soort soep met pataten en vis. Overheerlijk!

Het **oude castillo** ligt op een hoger punt en van daar kunnen we de haven, de stad en ook de **Teatro Romano** zien. De oude **Plaza de Torros** wordt gerestaureerd en zal een nieuwe bestemming krijgen, in elk geval niet meer voor stieren!

We genieten na op een pleintje waar de groene parkieten van de ene boom naar de andere vliegen met behoorlijk wat lawaai!

We fietsen terug, bergop en wind op kop, we moeten een hoogteverschil van 164m trotseren, maar het valt mee. Op deze terugrit gebruik ik wel elentrik. We zijn vlug de stad uit. Nu geen appelsienenbloesem die we rieken maar de boeren hebben gemest, amaa die spaanse koeien kennen er iets van ! Met volle teugen heb ik het ingeademd...het was pittig trappen.

We staan midden de olijfbomen, jammer dat zij geen geur afgeven want ze staan vol vol kleine bolletjes die tegen oktober als olijven geoogst worden.

12/4

Gisteren was men in Cartagena alles aan het voorbereiden voor vandaag want het is een feestdag alleen in Cartagena waar naar eeuwenoude traditie processies worden gehouden en brengen vrouwen in klederdracht bloemen naar de kerk van O.L.Vrouw v Liefdadigheid.

Fanfares horen er uiteraard bij om het geheel mee klank bij te zetten. Deze nacht om 04u zijn de feestelijkheden al begonnen, heel de voormiddag zijn er diensten in de kerk en deze namiddag brengen vrouwen in klederdracht ruikertjes bloemen naar O.L.Vrouw. Op hoeken en pleintjes staan bloemenkraampjes en fanfares stappen al door het stadje. Wij fietsen nog de haven rond zover we kunnen. Er is een heel gezellige sfeer, de terrasjes en cafeetjes zitten vol en midden dit gebeuren zitten wij een poging te doen om aan een hapje eten te geraken. We hadden de tijd uit het oog verloren, de Romeinen liepen daar rond en met dit mooie weer bleven we maar fietsen, de haven is mooi en rustig om rond te toeren.

Langs alle kanten komen er dames in traditionele klederdracht en met bloemen. Ook kinderen, tieners, jonge mama's enz... Hun ogen stralen! De jongeren zijn trots op de vorige generatie en ook andersom, oogjes van oma's blinken als ze hun kleindochter is de nieuwe jurken zien. Het is allemaal handwerk, het ene al wat mooier dan het andere. Op de groei, een grote zoom en de elastiek in de lende kan ook nog veranderd worden. Ik krijg een deskundige uitleg, de dame vergeet bijna aan te sluiten want ze bleef maar vol enthousiasme vertellen.

Je krijgt het er warm en koud van, de sfeer, de vreugde, de saamenhorigheid, ze bleven maar komen, uit alle hoeken van de stad, een oudere vrouw die haar gehandicapte dochter in een rolstoel meeduwte, de zondige vrouwen, een jonge vrouw met sjaaltje...ze heeft kanker, een oudere dame die voor een laatste keer mee stapt en de kleintjes die gewoon nadoen wat de rest doet. Ik had dit nooit willen missen en een dagje langer in Cartagena heeft ons blij gemaakt !

Vanavond is er om 21h een slotviering en zo wordt de Semana Santa hier al ingezet. Eén van de mooiste weken van het jaar waar iedereen in Spanje naar uitkijkt.

Murcia 14/4

Ondertussen zijn we in **Huerta de Murcia**, of de boomgaard van Murcia midden een citroenplantage. De geur is overheerlijk, de citroenen gratis te krijgen zoveel je maar wil. Zelf plukken? Liever niet. We bestellen alvast een zak sinaasappelen want die groeien aan de andere kant vd boomgaard. 10kg voor 9€ vers geplukt en super sappig en zoet!

We fietsen naast de rivier zo Murcia binnen, 14km met al het gekronkel erbij geteld. Het is rustig fietsen maar dat verandert zodra we het centrum in rijden. Druk en haastig verkeer, smalle eenrichtingsstraten. Het Moorse karakter van de stad, nauwe straatjes tegen te veel zon is goed bewaard gebleven. De enorme kathedraal laat zich dan ook maar lastig in zijn geheel fotograferen. De kathedraal is immens met zijn vele zijkapellen.

Muzikanten in rood fluweel pak geven een kort concert voor het Bisschoppelijk paleis, het tromgeroffel voel je tot in je buik en de schelle trompetzang klinkt er bovenuit. Het is Palmzondag, iedereen loopt er opgekleed bij, van klein tot groot. Er heerst een gezellige sfeer in de stad. De hoge poorten van de kerken staan open, de troonhemels zijn te bezichtigen en Murcia bereidt zich voor op urenlange processies zoals de traditie het wil. Palmtakken worden uitgedeeld geen buxus maar soms verwerkt tot kleine kunstwerkjes.

We bezoeken het **Real Casino** de Murcia een historische gebouw dat vele artistieke stromingen heeft doorstaan, het werd volledig in ere hersteld, muren bekleed met zijde, prachtig beschilderde plafonds, vloeren in originele marmer en parket. Nog net op de valreep kunnen we troonhemels gaan bezichtigen het zijn kunstwerken die straks door de stad worden gedragen.

15/4

Weer een ideale dag om naar Murcia te fietsen. Het lijkt nu een totaal andere stad, een gewone werkdag met een andere drukte dan gisteren.

We zetten onze rondrit verder waar we gisteren gebleven waren en horen van ver mooie kerkelijke gezangen. Tot 2 straten ver staan mensen in lange rijen aan te schuiven om de troonhemels te komen bezichtigen. Het geloof hier is nog groot en vol overtuiging. In een ander kerkje is er dan weer volledige stilte en rust ver weg van elk passieverhaal.

Op een terras vlak voor de kathedraal genieten we van heerlijke tapas die bijna een ster verdienen. Murcia is een mooie stad, we stoppen mooie herinneringen in ons rugzakje en fietsen nog een laatste keer door de geurstream van de citrusbloesems.

16/4

We trekken weer verder, met vers geplukte citroenen en een laatste blik over ons plekje wanneer een vlucht zwarte ibissen die over de camping vlogen. Er vlogen ook eenden over, parkieten en kleurige duiven, ze waren bespoten in flou rose, blauw, geel, enz....elke duivenmelker heeft zo zijn eigen kleur. Wel een grappig zicht maar origineel gevonden !

Vandaag zoeken we een fortuin....we rijden naar Fortuna waar de warmwaterbaden zijn. Het landschap verandert al na een kwartier, de citrusvruchten blijven achter ons. De evolutie van de tijd heeft een prachtig en uniek landschap gevormd. Het lijkt of men heeft aan terrasbouw gedaan maar het is een creatie van de natuur wat ook opgevallen was bij de Romeinen die toen al het zoete warme water ontdekt hadden, water met een temperatuur tussen de 58° en 60°.

17/4 Los baños de la Fortuna

Vandaag wandelen we naar de baños. De oude wasplaats waar in vroegere tijden de vrouwen hun was deden met het warme water, is nu een bezienswaardigheid. Maar net om de hoek is er nog een kuip die geregeld gebruikt wordt maar niet echt aantrekkelijk is. In de straten lopen mensen gewoon in hun badjas, dat is hier heel gewoon! Op een centraal punt staat het beeld van de Romeinse Leana. Die naam vinden we in een hotel terug en op de gevel van de thermen staat "Playa de Leana" het is een mini kuuroord met warmwaterbaden, medische begeleiding, mooie kleine hotels, en alles piekfijn in orde. Heel de voormiddag hebben we in dat water gezeten, eventjes over en weer naar de mbh een hapje gaan eten en terug het water in. Er is een gezellige sfeer, er worden oefeningen gedaan of gewoon groepjes die staan te babbelen. We worden aangesproken door een paar Spaanse vrouwen die vragen hoelang we al samen zijn. Dat wordt eventjes tellen....onze eerste kus was in juni 1973. Ze beginnen tesamen te lachen en vertellen ons dat zoiets een rariteit is in Spanje. We hebben genoten van dit kleine dorp midden in een bijna woestijngebied maar waar op verschillende plekken warmwater baden zijn. Een aanrader om zeker eens te doen !

18/4

De weersvoorspellingen vertellen ons niet veel goeds...overvloedige regen en wateroverlast in heel Spanje. We wijzigen onze plannen en laten de desolate, bijna stenenwoestijn achter ons. 30km verder rijden we langs wijngaarden en even later olijfbomen. Maar hoe dichterbij we terug in de streek rond Valencia komen zijn het de appelsientjes weer. We doen inkopen voor een paar dagen en gaan overnachten in **Pucol**. Het giet heel de namiddag en avond, we wandelen eens tot aan het strand en draaien onmiddellijk terug. Teveel wind, nat en koud.

We gaan vluchten voor de regen en maken de planning voor de volgende vier stops : Peniscola, Zaragoza, Pamplona en San Sebastian. De avond valt vlug en de regen op het dak heeft ons in 't slaap getokkeld.

19/4

Peniscola, grijs en veel wind. Toch springen we de fietsen op en willen we **El Castillo** zien. Het daverd er in de straatjes, maar dat komt omdat er een gat tussen de huizen is waar de zee naar boven komt!

In het Castillo hebben ooit drie pausen hun zetel gehad buiten het Vaticaan. Het is er veel kleiner, sober en heel eenvoudig. De witte huizen en de kleine straatjes zijn gezellig om in rond te kuieren en winkeltjes te kijken, dat was er deze vakantie nog niet van gekomen. We kopen verse tonijn, dat wordt vanavond genieten!

20/4

We gaan weer de fiets op, de zon komt er even door en Peniscola fleurt op.

De kerk is gesloten...het is Stille Zaterdag...alle processies zijn gelopen, alle muziek is gespeeld, morgen is het Pasen! Aan jullie allemaal fijne, vrolijke of Zalig Pasen !

Zaragoza 21-22/4

Terwijl het in België meer dan 20° warm is hebben wij een rit door de bergen, spannend want de wolken nemen het landschap over! Als een dreigende sluier wordt het zicht beperkt tot enkele meters voor ons en daarbij nog enkele flinke haarspeldbochten...Jan rijdt op zijn gemakje ook al heeft hij deze weg de N232 nog nooit gedaan, hij geniet!

We staan op de stadscamping van Zaragoza. Ondertussen vernemen we het bericht van de wateroverlast in gebieden die we nog maar net bezocht hebben... de natuur is heer en meester...

We fietsen een kleine 8km langs een rivier recht de stad binnen. Zaragoza is de 4de grootste stad van Spanje met grote monumenten, en die willen wij gezien hebben. Een eerste rondrit brengt ons tot de **Basiliek** die gigantisch groot is. De vele grote koepels en zijkapellen zijn indrukwekkend! Daar zijn geen woorden voor en geen enkele foto kan weergeven hoe overweldigend alles is, zowel binnen als buiten. We fietsen een stuk verder naar de Expo van 2008. Ook daar gigantisch grote gebouwen maar jammer genoeg in niet zo een goede staat...gebouwen van honderden jaren terug ogen beter en mooier dan deze futuristische stad die nog maar tien jaar oud is... maar het is er wel mooi ondanks de grijze luchten met donkere wolken...

Er staan tapas op het menu vandaag en voor 15,80€ hebben we kennis gemaakt met de meest heerlijke smaken van Zaragoza. Morgen komen we terug.

23/4

We staan vroeg op, het weerbericht belooft mooi droog weer tot 15u. Om 10u gaan we als eersten het **museum de Lonja** binnen waar een fototentoonstelling is, maar vooral de binnenkant van het gebouw krijgt onze aandacht. Het was een belangrijke plaats in de geschiedenis van Zaragoza. Hier werden alle handelsakkoorden afgesloten.

De **kathedraal** deed ons bijna achterover vallen! **INDRUKWEKKEND!** **GIGANTISCH!** De zijkapellen, het binnenhof, orgels, beelden, sculpturen, er zijn geen woorden om dit te beschrijven, kunstwerken adembenemend tot in de allerkleinste details van beneden naar heel hoog boven toe! Een mens zou er een zere nek van krijgen. Bijna 8m onder het plein liggen de restanten van een **Romeinse stad**. Een deel van de rioleringen is volledig intact gebleven, we konden erin wandelen en bijna voorstellen hoe het er toen moet uitgezien hebben. Ook lagen er stukken van loden waterbuizen waarbij je dan bedenkt dat ze zichzelf vergiftigd hebben door water via loden buizen te laten lopen. Maar men wist toen niet beter.

Het **museum van Goya** staat bol van werken van deze kunstenaar die niet stilgezeten heeft. Een zaal met o.a. alleen etsen of gravures in koper toont de verschrikkingen van die tijd... op die manier bracht hij verslag uit zoals wij de gruwel van Syrië op de beeldbuis krijgen...

Zaragoza is trots op deze kunstenaar die met een kolosaal groot beeld op het plein herdacht wordt. Plein dat het langste van Europa zou zijn en waar de grote

waterpartij aan het einde de landkaart van Latijns Amerika is.

De tapas van vandaag hebben die van gisteren overtroffen. We hadden een gezellig tafeltje gevonden en het moet een gek zicht geweest zijn met onze fietshelmen en fietszadels naast ons. Men waarschuwde ons dat in Zaragoza alles wat loshangt, gepikt wordt...

Het **paleis La Aljaferia** omgeven door een burcht ligt een eind verder en is vandaag alleen 's avonds toegankelijk. Maar het gebouw dat zowel een Romeinse, Moorse en Katholieke invloeden heeft, is zo majestueus dat je er niet naast kan zien. Het getuigt van de bloeitijd van Zaragoza en vele koningen hebben hier hun residentie gehad.

Met plasticen cape en fluohesjes aan fietsen we terug. We komen zo goed als droog aan. Laat de regen nu maar komen.

Sos Del Rey Catolico 24/4

We rijden naar Sos del rey catolico. Het landschap is verrassend! Grasvelden, koolzaad, groenten, en parken met zonnepanelen als voetbalvelden zo groot! En zonnepanelen als grote ijzeren paddenstoelen of beter nog ijzeren zonnebloemen want ze draaien zich naar de zon. De zon die er niet is maar de wolkenformaties in alle tinten grijs geven ons een mooi schouwspel hoog in de lucht. De horizon wordt afgetekend door een oeroude bergketen langs waar de A127 loopt. De kudde schapen was niet te tellen en onze "O's" en "A's" ook niet want de natuur tekende ongelooflijk mooie landschappen. Het dorp verrast ons ook! De kleine nauwe straatjes, waar de oude en nieuwe massieve voordeuren eeuwen oude verhalen binnenskamers houden, leiden ons onopgemerkt tot boven waar we een schouwspel zien van licht en schaduw, wolken en zon, en de gele koolzaadvelden het voetlicht zijn van deze prachtige vallei. Dit is een must see, voor al wie van Zaragoza naar Pamplona reist in gelijk welke richting.

Als de avond valt, lijkt de wind te gaan liggen maar dan worden de hemelsluizen opengezet...

25/4

Het heeft heel de nacht geregend, of toch grotendeels. Maar we worden wakker met staalblauwe hemel en zonneschijn! Dat maakt een mens blij. Na het ontbijt wandelen we terug het oude dorp binnen om het in al zijn glorie in de zonneschijn te zien. De smalle straatjes laten niet veel zonlicht toe maar toch is het anders dan gisteren.

Pamplona

We rijden naar Pamplona en een uur later staan we aan de rand vd stad. Een eerste wandeling vertelt ons dat er veel groen rond de oude stad is, de kleurrijke gevels stralen warmte uit ondanks de vele grafity die vele gevels ontsieren. Zo jammer. We wandelen in de straten waar jaarlijks de stieren worden losgelaten, brr het gedacht alleen al...

26/4

Pamplona is een 16de eeuwse stad, nog voor een groot deel ommuurd met oude poorten en gewelven, omringd door water en een groene gordel van mooie parken rond de stad maken het plaatje compleet. Het is fantastisch! Pamplona is bij velen gekend om de stierenloop door de stad en daar willen wij nu toch wel wat meer over weten. In de tweede grootste **Plaza de toros** v Spanje ligt het antwoord op al onze vragen. We worden bijna mee opgeslorpt in een levensgrote video over de totale stierenloop, vanaf het loslaten door de straatjes tot in de ring, nog geen vijf minuten. Het is adembenemend en het voelt alsof het echt is. De geur alleen ontbreekt. Wit en rood is troef, de tribunes, de stallingen, de kleding zelfs de toiletten zijn in de juiste kleur. We rijden op onze stalen stier de straatjes af tot het vertrekpunt. Een gigantisch levensgroot beeld toont de lopers met stieren achter hen aan. Het lijkt een beeld dat even in pauze is gezet om dadelijk verder te lopen. Zo echt! We genieten van een drankje op het plein, het zonnetje doet deugd. Ook Hemingway is hier gepasseerd, we kwamen hem al dikwijls tegen op onze reizen.

De oude stad is in feite een hoger gelegen groot bastion die ook bereikbaar is door een lift die 30 mensen tegelijk naar boven brengt, in lange rijen staat men aan te schuiven. De weg te voet is een serieus straatje om!

De huizen zijn soms tot zes verdiepingen hoog met mooi geschilderde gevels en de straten zijn smal. Die elementen samen geven een ietwat eng gevoel. Ik blijf het jammer vinden van de grafity die overal maar dan ook overal te zien is. De gevel van stadhuis heeft de late barok bewaard en werd door de tijd met andere stijlen verfraaid. De kathedraal is een mastodont van jewelste maar daar trekken de "peregrinos" zich niets van aan. Hun camino naar Santiago de Compostela loopt recht door Pamplona. Restaurantjes bieden hen kortingen aan en een winkel verkoopt handige spullen voor onderweg...het is nog een heel eind te gaan.

San Sebastian 27-28-29/4

Volgens vele toeristische websites zou San Sebastian één van de mooiste stranden van Spanje hebben. Awel dat is waar ! Prachtig gelegen aan een grote baai en waar de blauwe blauwe oceaan tegen de rotsen beukt en surfers de hoogste golf proberen te vangen. De mooie wandeldijk trekt veel wandelaars, de lentezon doet deugd. De bloemen en de blaadjes aan de bomen zijn hier nog klein want ze hebben hier tot voor een paar dagen nog lage temperaturen moeten verdragen.

We houden onze reunie met onze vrienden. Zij zijn onze gids in deze mooie stad. Hen kennende, brengen ze ons naar de mooiste hoekjes in de stad en ook de lekkerste want we genieten samen van een tapasbuffet.

De volgende dag nemen we samen het avondeten bij Spaanse tapas en een Italiaanse pasta. De avond wordt gevoed door reisverhalen van ons beiden!

Door deze twee bijzondere mensen leer ik veel bij over kunst en alles wat erbij hoort. Ze kunnen vol enthousiasme vertellen en zijn samen een wandelende Wikipedia.

Het historisch gedeelte is gezellig waar de tapasbarretjes goede zaken doen. Je neemt een bord, kiest van het tapasbuffet wat je maar wil, daarbij een wijntje en aan het einde de kassa. Maar ook zijn hier in verhouding de meeste restaurants kort bij mekaar met een Michelinster.

Op de **Plaza de la Constitucion** hebben de balkonnetjes een nummer. Toen de stierengevechten op dit plein werden gehouden, kon je een balkonnetje huren, vandaar de nummering.

We fietsen naar de **Funicular** en even later staan we hoog boven de rots met een magnifiek uitzicht op de stad en de baai.

Vandaag fietsen we langs de rivier over mastodonten van bruggen en langs majestueuze gebouwen en hotels.

We trotseren de rots met als hoogste punt een gigantisch **Christusbeeld** vanwaar het uitzicht over de stad vanuit een andere hooghoek even spectaculair is. San Sebastian is een prachtige badstad met grandeur! De huizen en gebouwen stralen een zekere weelde uit en de groene partijen zoals parken en tuinen zijn mooi, verzorgd en prima onderhouden. De straten zijn kraakproper, de mensen heel vriendelijk en de keuken is de beste uit de omtrek.

Dit was onze laatste dag in Spanje een mooier afscheid konden we ons niet voorstellen.

30/4 - 1,2,3/5

Le Dune du Pyla is een duin van een 107m en die gaan wij trotseren vandaag. De fietsen hebben we hier niet nodig. We nemen onze tijd en wandelen tussen de parapentes. Zij proberen in felle kleurtjes en strepen de juiste wind te vangen om dan mee te wiegen en te vliegen over en langs een mooi stukje natuur, de hoogste en grootste duin van Europa. Wanneer de zandbank bij laagtij de oesterkorven blootlegt komen langs alle kanten bootjes aangevaren om de oogst van de dag te plukken.

Wanneer we uiteindelijk helemaal boven zijn is de mens daar beneden slechts een mier groot en tekenen de verre bossen de horizonlijn zover we kunnen zien. We blijven een uurtje zitten, eten fruit en laten deze prachtige vergezichten tot ons doordringen.

We rijden richting **Arcachon**, doen de nodige inkopen en installeren ons op een camping in een oesterdorp. De marées hebben hun eigen ritme, de zee komt en gaat, de geur is fris en zuiver. Nog geen uurtje later zitten we op de fiets en kopen we vis en oesters. Over de oesterparken hangen donkere donderwolken, maar dat is maar show want ze vliegen verder, wij kunnen rustig buiten eten.

's Avonds zegt Jan dat het een lekkere dag was, inderdaad, zo mogen er nog een paar volgen.

3 en 4 mei

We zijn in **Gujan-Mestras**, de stad van de oesters met zeven poorten. Het kustpad van 7km telt zeven haventjes langswaar de oesters binnengehaald worden. Maar er ligt ook een prachtig natuurgebied. Het is er rustig en zalig om te fietsen.

Het is een aparte wereld met Oesterhutten, traditionele boten, oesterhavens, de fauna en flora van het Bassin van Arcachon.

Je ruikt de oesters vanop de camping en wanneer we lukraak de kleine wegeltjes van het natuurgebied in fietsen komen we bij oesterkwekers terecht waar we de nodige uitleg krijgen. Een oester is een hermafrodied en naargelang de weersomstandigheden en voeding zijn ze meer mannelijk of vrouwelijk.

Er liggen stapels witgekalkte tegels waarop de vrouwelijke oesters spuwen, het lijken wel dakpannen. De tegels laten ze in de parken onder water zakken want deze vorm zou ideaal zijn om het spuwsel op te vangen.

We proeven en kopen uiteraard, 24 stuks vers geplukt deze ochtend en nu in een kistje om mee te pakken. We betalen 6€.

Ook zien we overal lieveheersdiertjes hangen.

In de 19e eeuw, waren hier Gujan-Mestras bijna 300ha wijngaarden. De geproduceerde wijn was zeker geen grand cru, maar werd door de vissers zeer gewaardeerd om te drinken. Echter in het begin van de 20 ste eeuw overkwamen de gujanaises wijngaarden een ramp, ze werden geplaagd door kevers ! Les Barbots!

De zeelieden besloten om een beroep op hun priester te doen.

Wanhopig om hun wijngaarden te redden, vragen de Gujanais de priesters om processies in de wijngaarden uit te voeren. Deze zaak veroorzaakte grote opschudding in de regio en verdiende de inwoners van Gujan-Mestras de bijnaam les barbots. Het kevertje of lieveheersdiertje is het embleem v Gujan-Mestras geworden. Op de deuren van de oesterhutten, op de wagens en ook op de truitjes vd sportclubs vind je dit rode kevertje. Maar wijngaarden...die zijn er nu niet meer.

Het was onze bedoeling om naar Arcachon zelf te gaan, maar hier is zoveel moois te zien en te doen...zal voor een ander keertje zijn.

5, 6,7 en 8 mei

We rijden naar **Bordeaux**, onderweg even de nodige boodschappen doen en tanken. Onze vrienden zijn er al enkele dagen en tijdens onze gezellige namiddag met appeltaart en koffie vertellen ze wat we zeker allemaal moeten zien. De namiddag gaat al rond 16u over in de avond want er moeten oesters gegeten worden. Natuur, met citroen, maar ook zoals de Fransen oesters eten met zeer fijn gesneden sjalot en wijnazijn...heerlijk !

De salade nicoise a la Geneviève maakte het geheel vd avond af.

Op de fiets naar Bordeaux ! Wat een gedoe...gevaarlijk, steeds aandachtig zijn, ogen tekort komen, remmen, stoppen, afstappen....geen leuke rit, maar we zijn er geraakt ! De tram rijdt bijna geruisloos en van de bel die klinkt als een

ijskreefkar schrik je jezelf een ongeluk want de tram is dichterbij dan je denkt!
En hij is overal ! Overal !

Maar dan rijden we langs het water en worden we beloond door de weerspiegeling van het mooie **beursgebouw** in de *Mirroir d'eau*! Prachtig! De eeuwenoude brug verbindt linker en rechteroever en zo komen we bij een leeuw die een blauwtje gelopen heeft.

We proeven van een **canelé** een gekarameliseerd gebakje van vanille en rum dat zeer gegeerd is in Bordeaux, klanten staan in de rij aan te schuiven,

Er zijn statige hoge zuilen als eerbetoon aan vroegere helden en een kolosaal machtig en indrukwekkend monument ter nagedachtenis van de **Girondins** die tijdens de Franse revolutie werden vermoord.

Torens en poorten, triomfbogen en zuilen kerken en overheidsgebouwen eeuwen oud, het is er allemaal in Bordeaux. Maar de nieuwe gebouwen rukken op en flankeren de stad met architectuur van deze tijd.

Ook nog verder buiten de stad, de nieuwe wijken, scholen en universiteiten zijn groot en geven Bordeaux een ander tintje.

Een oude priorij herbergt de pelegriino's op weg naar Santiago de Compostella.

De kathedraal is het belangrijkste religieuze gebouw in deze stad. **La cité du vin**, een mastodont van deze tijd, heeft een voorname plaats in het spotlicht. Het is een imposant gebouw met alle info over deze wijnstreek. En de gerechten die er geserveerd worden hebben hun prijs, maar we proefden Franse keuken op z'n best.

Nantes 9 mei

We fietsen langs de oevers van de Loire zo Nantes binnen. Wat een verschil met Bordeaux...echt waar dit is zalig fietsen en geen enkele keer oversteken.
Gewoon, toute droite.

Bijna zonder het te beseffen staan we naast de in ere herstelde mooie koekjestoren. De koekjesfabriek van **LU** was hier midden in de stad. Als we er binnengaan ruikt het allesbehalve naar koekjes maar naar machineolie. De lopende banden hangen nog aan het plafond. Inmiddels is er nu een cultureel centrum, een leuke bar met bistro, een hammam en een boekenhandel.

De toren van de **kathedraal** zien we al van ver en meteen ook het **chateau** waar het op de binnenplaats een oase van rust is.

De kathedraal is overweldigend en indrukwekkend hoog! Kleine zijkappeltjes zijn er niets tegen maar de tombe van Francois II en zijn vrouw Marguerite, **Les Ducs de Bretagne**, helemaal in marmer is een ongelooflijk mooi kunstwerk. Het is in opdracht hun dochter Ann gebouwd.

Het chateau vlak naast de deur is ook heel mooi maar hun laatste rustplaats is prachtig. De tuinen wat verder zijn aanlokkelijk voor kindjes en een krom voetbalveld wordt door een ronde spiegeltoeren rechtgetrokken.

We eten een croque monsieur met een slaatje...tja de prijzen zijn hier wel anders dan in Spanje.

Onderweg langs de oever vd Loire is een zigeunersdorp van 400m lang, allemaal caravans met koterijen getimmerd in spaanplaten, golfplaten, zeilen en doeken. Deze ochtend was alles er rustig. Toen we terugreden was er politie en werd er een grote container geplaatst. Een man stond uitzinnig te roepen...er was iets aan de hand... Een beetje verder weer politie. Doordat het laagtij was, was er een autowrak zichtbaar. De bumper hadden we al in het gras zien liggen. Een echtpaar stond beteuterd te kijken....we denken dat het hun auto was.

10mei

Hopla de fiets op en we zijn weer weg. Weer politie, veeeeel politie...het zigeunerdorp wordt ontruimd. Depannagewagens rijden weg met krakende caravans die niet meer kunnen rijden, de container is bijna vol, de politie kijkt toe. Er is een ijzige stilt maar toch, in een kleine camionette zitten drie kindjes te wenen, hun huis wordt letterlijk weggetrokken voor hun neus. Wat verderop in het hoge gras zit een mama met kindje gehurkt kaka te doen... de koterijen worden in mekaar geklopt...alles wordt op een hoop gegooid en in brand gestoken....neen dit had ik liever niet gezien...

Ons doel vandaag is **les Machines de île**.

Op **île de Nantes** hebben architecten de meest moderne gebouwen neergetekend maar ook zijn daar o.m. de ateliers van de enorme creaties van **Royale de Luxe** die enkele jaren geleden Antwerpen in een sprookjessfeer bracht en een glimlach toverde op het gelaat van de mensen, een week nadat Luna en haar oppas Oulematou koelbloedig vermoord werden door Hans V Temsche

De oude scheepswerf v Nantes werd enkel nog gebruikt voor vlooiën-, brocante- en rommelmarkten. De loodsen werden bijna volledig ontmanteld tot alleen een geraamte overbleef. Hier is men terug aan de slag gegaan want de ateliers bezorgde deze verlaten plek van Nantes een nieuw leven! Het bruist er van gezelligheid en sfeer !

We bezoeken de ateliers van de Machines. De nieuwe creaties moeten tegen 2022 klaar zijn voor een nieuw spektakel. Gebaseerd op een "banyan tree" zal het geheel 37m hoog worden waarboven vogels zullen vliegen. De maquette alleen al is prachtig ! Vleesetende bloemen hangen in de serre met daarnaast de mingsgrote machinecreatie om bang van te krijgen.

We maken een toertje met de olifant die zucht en puft en nu en dan trompettert en omstaanders op een douche trakteert. Hij knippert met zijn ogen, zwaait met zijn staart, flappert met de oren (1 oor bestaat uit leder van 8 koeienvellen) en het hout waarmee hij gebouwd is, is van de meest lichte soort van een tulip tree.

Zo komen zo voorbij de meest fantastische carrousel ter wereld ! Le "**carrousel des mondes marins**" van 3 verdiepingen met onderwaterdieren die lijken te zijn weggelopen uit de verhalen van Jules Vernes. Elke passagier kan zijn dier tot leven brengen, krabben zuchten en spuwen, de octopus beweegt zijn armen enz.... wat een spektakel !

Een belegd broodje met tonijn en een drankje houden ons vandaag wel recht.

We fietsen naar het **monument vd slavernij**. Vanuit Nantes werden ooit duizenden slaven verkocht en verscheept ... Nantes heeft voor een groot stuk zijn welstand aan deze mensenhandel te danken...toch blijft dit voor altijd een lelijk stukje geschiedenis voor deze stad. Als eerbetoon is er een 2 km lange gedenkplaat. Bovengronds zonder woorden...ondergronds worden alle schepen en in alle denkbare talen stukken van de verklaring vd recht vd mens verwoord.

Vrijdag gingen we nog de 19de eeuwse **Passage de Pommeraye** binnen. Een drie verdiepingen tellende gaanderij met mooie winkels die de meest exclusieve artikelen aanbieden. Een gebakje eten kost 5.80€ een koffietje ook... Het niveau v Nantes is weg van de Loire niet zo plat, deze gaanderij is tegen een heuvel aangebouwd. Ook hier in Nantes is er een Miroir d'eau. De lange kasteelmuur vd Ducs weerspiegelt in het waterplein.

We fietsen terug naar de mbh, de zigeuners zijn vertrokken, er liggen alleen nog platen, zeilen, doeken, kleding...de ratten springen weg wanneer we voorbij komen gefietst. Het vuur smeult nog ...een lege zetel, stoelen, kinderfietsje...ze zijn het

in hun haast vergeten... In de krant lezen we dat hun tijd erop zat...2 maanden hebben langer geduurd, maar nu was de tijd om te vertrekken gekomen.

11/5

Zaterdag houden we een luie dag en genieten van mooie weer.

12/5

Heel de zondag kuieren met onze fietskes we in Nantes, van het geboortehuis van Jules Verne tot het vissersdorpje **Tremoult**. Langs de olifant, de oude scheepswerf, langs de plantenkade waar bijna alle boomsoorten ter wereld staan, via het slavernijmonument naar de koekjestoren. We wandelen een oase van rust in door het prachtige park **Jardin des plantes** en staan verwonderd om de mooiste gebouwen die de stad rijk is. Scholen, universiteiten, musea, enz... telkens achter de mooiste witte gevels ! Er is nog zoveel te zien in Nantes, maar we moeten weer verder, we komen hier ook zeker terug !

13 mei

We zijn in **Angers**, camping op 5km fietsen van de stad. Zeer mooi en rustig fietsen langs het meer ! Van ver zien we de enorme stadsmuur al en het kasteel, een oud koninklijk fort dat uittorent boven de rivier Maine.

We gaan kijken naar het oudste en **langste wandtapijt ter wereld** van 100m lang en 650jaar oud. Het weven duurde 7j en er staan 200 verschillende figuren in, naast groenten en fruit, een spiegel en allerlei dieren, vogels, vlinders en insecten. Een korte film maakt ons wegwijs in het verhaal van de Apocalyps, de profetische visioenen van Sint Jan over de strijd van goed en kwaad...

In dit geval is de Apocalyps niet het einde maar het weder opstaan.

Het kasteel zelf met binnentuinen, enorme poorten en torens is een mastodont in deze kleine stad. De vensters kijken uit op de toekomst, het nieuwe Angers met moderne architectuur.

En ver daarbuiten groeit de vin d'Anjou: rood, wit en de gekende rosé. Wijnen van het wijngebied Anjou dateren reeds van de Middeleeuwen.

14/5 we houden een luie dag met een mooie wandeling in de natuur.

15/5

We zijn in **Sées** een klein oud dorp tussen Le Mans en Rouen, waar ooit een bisdom was. We volgen de koperen medaillons die in de straatstenen zijn geklopt en waarbij de klinknagel de wandelrichting aanwijst.

De kathedraal zie je vanuit elk hoekje en straatje. Het dorp was het decor in films o.m. Jeanne d'Arc, Mme Bovary....

Hier en daar zijn er nog muren vanuit de middeleeuwen, oude daken waaronder eeuwenoude dromen hangen en nachtmerries langs spleten en kieren zijn weggevlogen. Madeliefjes groeien tegen een oude abdijmuur die door muurankers wordt rechtgehouden. De speelkoer vd lagere school zou een speelkoer van mijn kindertijd kunnen zijn en de ronde markthal is nu een mediatheek. In de middeleeuwen was er op dinsdag graan te koop, op vrijdag groenten melk en zuivel en al de rest op zaterdag. De mooie tuinen brengen rust in dit stille dorp waar de auto's toch wel de ergste rustverstoorders zijn. En wij ? Wij fietsen stilletjes verder

Rouen 16 mei

We fietsen langs groene wegen via een kleine waterloop, langs oude leegstaande industriegebouwen waar de natuur terug de overhand neemt en de muren doen verdwijnen in het groen. We zijn in Rouen de stad met een geschiedenis van winnen en verliezen, met vallen en terug opstaan...de stad waar Jeanne d'Arc verloor...of toch niet ? De tombe van helden bevinden zich in het hart en in de herinnering van de levenden...

We rijden vd ene verbazing in de andere ! De mooie huizen in Normandische stijl, prachtige winkels en kathedralen en kerken die je doen duizelen als je probeert naar het hoogste puntje te kijken. De Middeleeuwen hebben ook hier het best van het beste neergezet, de binnentuinen brengen stilte in de drukke stad. En de tijd tikt verder op de grote horloge die alles al heeft doorstaan en de oude vergulde wijzers beseffen niet eens wat er nog komen gaat...

Amiens 17/5

We fietsen 4km langs de oevers vd Somme recht Amiens binnen waar een mastodont van een kathedraal staat om achterover te vallen. De kunstwerken binnen zijn ongezien! Eén zijkapel, de oudste van Europa, dateert van vóór 1200 en enkele andere zijn iets jonger :).

Deze delen vd kathedraal vertellen in kleur religieuze verhalen, de beelden, de wanden de nissen hebben hun originele kleur nog. Elke zomer worden de beelden buiten aan de facade verlicht in hun originele kleur.

De kathedraal heeft oorlogen doorstaan en werd als het ware met zandzakjes ingepakt om ze te beschermen tegen al het oorlogsgeweld.

Je zou het niet meteen verwachten in een stad, maar Amiens heeft honderden drijvende tuinen ! In de 18de eeuw werden deze hofjes vooral gebruikt door groentetelers , hortillons, omdat de grond hier zo vruchtbaar is. Tegenwoordig zijn veel van deze vlottende moestuinen privaat eigendom geworden en doen ze perfect dienst als een plek van ontspanning voor bewoners v Amien. De poortjes zijn gebleven, het ene al mooier dan het andere. Rondom de **Hortillonnages** lopen kilometers waterweggetjes waar wij een stukje van gefietst hebben. Eigenlijk heeft het nog het meeste weg van een moeras. The Everglades, maar dan in Frankrijk zou je kunnen zeggen. We laten nog veel liggen voor een volgende keer, o.a. het huis v Jules Vernes die met een meisje van Amiens trouwde en hier ook begraven ligt.

In de kathedraal houden we samen, hand in hand, een moment van ingetogen stilte en zijn dankbaar voor deze mooie reis...we beseffen dat we geluksvogeltjes zijn!!!

Het plan was van morgen naar Roubaix het piscine museum te doen, maar we kunnen er met de mbh nergens parkeren en het wordt ook afgeraden om in N.Frankrijk buiten een camperplek een mbh onbewaakt achter te laten...

Hier eindigt deze reis. We zijn op 18/3 vertrokken en hebben mooie dingen gezien: de oeroude olijfbomen in Amposta, de prachtige stad Valencia, het weerzien na 50j met Martina, de prachtige creaties vd natuur zoals in Mazaronne, de appelsientjes en de citroenen, de warm waterbaden, genoten van oesters en de hoogste duin van Europa, de olifant van Nantes, alle mooie steden, maar vooral de mooie natuur ...we hebben heel dankbaar genoten van elk mooi momentje

Op 20 mei, na 68 dagen zijn we terug thuis.